

ВЕЋУ У ОДГОВАРАЈУЋЕМ САСТАВУ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу бр. 01-4409/7-2008 од 21.11.2008. године, образована је Комисија за писање извештаја за избор једног сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област у саставу: проф. др Драган Стојановић, редовни професор Правног факултета у Нишу, проф. др Маријана Пајванчић, редовни професор Правног факултета у Новом Саду и проф. др Ирена Пејић, ванредни професор Правног факултета у Нишу.

На конкурс за избор једног сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област, који је објављен у „Народним новинама“ од 27.11.2008. године, благовремено су се пријавиле две кандидаткиње: мр Зора Бјекић, стручни сарадник за правне послове у Војвођанској банци – Филијала Нови Сад, из Новог Сада и мр Маја Настић, асистент-приправник на Правном факултету Ниш, из Ниша.

Пошто је размотрила пријаве кандидаткиња и поднете прилоге, а у складу са одредбом члана 72 Закона о високом образовању и члана 5 Правилника о условима, начину и поступку избора у звање сарадника Правног факултета, Комисија за писање извештаја подноси Већу у одговарајућем саставу Правног факултета Универзитета у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

I

Мр Зора Бјекић, рођена 24.01.1957. године у Сомбору са пребивалиштем у Новом Саду (ул. Браће Дроњак 7/47), поднела је пријаву у којој су наведени основни биографски подаци и приложила следеће: фотокопију уверења о стеченом академском називу магистра наука на Правном факултету Универзитета у Новом Саду, фотокопију уверења Адвокатске коморе Војводине о упису у Именик адвоката, фотокопију дипломе о високој школској спреми стеченој на Правном факултету Универзитета у Новом Саду. У оквиру основних биографских података, кандидаткиња је навела податке о радном искуству, о пословним активностима, о називу магистарске тезе („Специфичности у правном положају банака као акционарских друштава у односу на општа правила о стечају код нас и у упоредном праву“, под менторством проф. др Славка Царића), као и наслове два стручна рада објављена 2006. године у часопису *Право – теорија и пракса* („Банке као привредни субјекти у савременим тржишно-економским условима“ и „Приказ Закона о јавним агенцијама“).

С обзиром да кандидаткиња мр Зора Бјекић није доставила магистарску тезу и текстове радова за које наводи да су објављени, што онемогућава давање мишљења о научним и стручним квалитетима кандидата по члану 95 Статута Правног факултета у Нишу, Комисија констатује да је пријава на конкурс мр Зоре Бјекић непотпуна, па је стога није узела у разматрање приликом оцене и одлучивања о испуњености услова за избор сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област, у складу са чланом 72 Закона о високом образовању.

II

Пријава на конкурс кандидаткиње мр Маје Настић потпуна је, те Комисија даје следећи преглед о биографским подацима и мишљење о испуњености услова за избор сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област:

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Мр Маја Настић рођена је 28.08.1978. године у Лесковцу, где је завршила основну школу и гимназију. Правни факултет у Нишу уписала је школске 1997/98 године. Дипломирала је 15.04.2002. године са просечном оценом 9,87 као најбољи студент у својој генерацији. За постигнути успех у току студија награђивана је Повељом Универзитета у Нишу и Повељом Скупштине града Ниша 2002. године.

Последипломске студије уписала је на Правном факултету у Нишу школске 2002/03 године на Смеру за грађанско право, а школске 2004/05 решењем Декана Правног факултета у Нишу прешла је на Смер за уставно право. Испит из Методологије правних наука положила је 23.06.2003. године са оценом 9 (девет). У току последипломских студија израдила је и успешно одбранила два семинарска рада: „Интерпелација и посланичко питање – инструменти контролне функције парламента“ и „Права човека у Уставу Европске уније“. Усмени магистарски испит из одговарајуће групе предмета: Уставно право, Људска права, Европске институције, Парламентарно право и Уставно судство, положила је са одликом 10.10.2006. године. Магистарску тезу под називом „Заштита изборног права – уставноправни аспект“ одбранила је са одликом 31.10.2008. године на Правном факултету у Нишу.

1.1. Подаци о професионалној каријери

Мр Маја Настић изабрана је 01.09.2004. године за асистента-приправника за ужу Јавно-правну научну област на Правном факултету у Нишу.

Почев од школске 2004/05 године, мр Маја Настић самостално изводи вежбе, консултације и колоквијуме из предмета Уставно право. У школској 2005/06 години распоређена је да изводи вежбе из предмета Људска права на Међународно-правној групи основних студија права. Одлуком Наставно-научног већа Правног факултета, мр Маја Настић распоређена је да, у школској 2008/09 години, изводи вежбе из наставних предмета: Уставно право, Људска права, Парламентарно право и Уставно судство на основним студијама права.

Дужност секретара Катедре за јавноправне науке обављала је од 2004. до 2008. године.

Након истека изборног периода од четири године, одлуком Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу бр. 01-2582/5 од 26.06.2008. године, кандидаткиња мр Маја Настић поново је изабрана у звање асистент-приправник.

1.2. Подаци о стручном усавршавању

У циљу стручног усавршавања мр Маја Настић похађала је:

- Летњу школу политичких наука (*South-East European Summer School in Political Science*), у организацији Универзитета у Нишу (Правни факултет и Филозофски факултет) и америчког Државног универзитета, Колец у Кортланду (*State University of New York, College at Cortland*), у периоду од 11.07.2005. – 21.07.2005. године;

- Семинар „Наставне методе“, у оквиру USAID пројекта „Владавина права у Србији“, у организацији Националног центра за државне судове, који је одржан 26.05.2005. године на Правном факултету у Нишу;

- Семинар „Ново медијско право Србије“, у организацији Центра за унапређење правних студија и Фондације Конрад Аденауер, који је одржан 5.10.2007. године на Правном факултету у Нишу;

- Семинар „Активно учење и стандарди родне равноправности“, у организацији Женског истраживачког центра за едукацију и комуникацију, који је одржан 14-16-03.2007. године на Правном факултету у Нишу.

- У оквиру пројекта "*TEMPUS JEP POGESTEI-POST GRADUATE STUDIES FOR EUROPEAN INTEGRATION AT THE FACULTIES OF LAW AT THE UNIVERSITIES OF BELGARDE, NIŠ AND NOVI SAD*", боравила је од 12. до 19. маја 2008. године на *Europa-Universität Viadrina, Faknfurt/O.* у Немачкој, а у циљу припрема за извођење вежби на мастер студијама из области европских интеграција на предмету Људска права и демократија;

- Семинар "*Universal Declaration-60 years After*", одржан 27. и 28. 9.2008. године на Правном факултету у Београду.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И ИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА

2.1. Преглед научних и стручних радова

I Магистарска теза

„Заштита изборног права – уставноправни аспект“, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2008, стр. 184

II Радови

1. „Парламентарна питања као инструмент контролне функције парламента, *Правни живот* (Тематски број „Право и универзалне вредности“), Београд: Удружење правника Србије, 2005, Том 4, бр. 12, стр. 1061-1069

2. „Повеља о основним правима и Европска конвенција у Уставу Европске уније“, *Европско законодавство*, Београд: Институт за међународну политику и привреду, 2005, бр. 14, стр. 64-67

3. „Права човека у Уставу Европске уније“, *Међународни проблеми*, Београд: Институт за међународну политику и привреду, 2006, Том 58, бр. 1-2, стр. 104-127

4. „Европски стандарди политичке представљености мањина“, *Правни живот* (Тематски број „Права и слободе“), Београд: Удружење правника Србије, 2007, Том 6, бр. 14, стр. 717-730

5. „Функционисање грађанског браниоца: пример града Ниша, у *Приступ правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у*

правни систем Републике Србије, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2007, стр. 23-56

6. „Право на непристрасни и независни суд – у контексту решавања изборних спорова“, *Зборник Правног факултета у Нишу*, 2007, бр. 50, стр. 171-189

7. "Усклађеност домаћег права са стандардима Европског суда за људска права (право на слободне изборе)", *Правни живот*, часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Србије, бр. 14, Београд, 2008, том VI, стр. 863-878

2.2. Учесће на научним скуповима и конференцијама

- "Изградња правног система Републике Србије", Научни скуп одржан на Правном факултету у Нишу 28.05.2007. године,

- Копаоничка школа природног права (XX сусрет), *Право и слобода*, Катедра „Право на правну државу“, 12-17. децембра 2007. године

2.3. Истраживачки рад у научно-истраживачким пројектима

Мр Маја Настић ангажована је као истраживач-сарадник на следећим научно-истраживачким пројектима:

- Од 2004. године на Макро пројекту „Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе“, који се реализује на Правном факултету у организацији Центра за правна и друштвена истраживања;

- Од 2006. године на пројекту "Пристап правосуђу – инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије" бр. 149043 Д, који финансира Министарство науке и заштите животне средине Републике Србије;

- Од 2006. године на пројекту TEMPUS JEP POGESTEI - POST-GRADUATE STUDIES FOR EUROPEAN INTEGRATION AT THE FACULTIES OF LAW AT THE UNIVERSITIES OF BELGRADE, NIS AND NOVI SAD, (Учесник у Модулу: Human Rights and Democracy in the EU).

3. ПРИКАЗ РАДОВА ОБЈАВЉЕНИХ ПОСЛЕ ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ АСИСТЕНТ-ПРИПРАВНИК

Приликом разматрања конкурсног материјала, предмет анализе и оцене од стране Комисије били су: (I) магистарска теза и (II) рад под редним бројем 7, објављен након последњег избора у звање асистент-приправник. Радови наведени под редним бројевима 1. до 6. били су предмет анализе приликом поновног избора у звање асистент-приправник.

(I) Магистарска теза „Заштита изборног права – уставноправни аспект“ написана је на 184 стране компјутерски обрађеног текста. Структуру рада чине увод, пет глава, закључак и попис коришћене литературе. Рад садржи укупно 528 напомена. Библиографска грађа подељена је у четири дела: а) удбеници и монографије (132 јединице); б) чланци (122 јединице); в) извори и извештаји са интернета (43 јединице), и г) прописи (47 јединица).

У Уводу магистарске тезе (стр. 1-4) наведени су основни разлози који су руководили ауторку приликом одабира теме, а који су утицали на постављање непосредних циљева истраживања и на структурирање самог рада. Истиче се да посебан значај истраживања заштите изборног права са уставноправног аспекта произилази из тога што правни механизми за заштиту овог права представљају основ и обезбеђују легитимности власти у уставној држави. Актуелност теме

садржана је у захтеву да се успостави ефикасан механизам заштите изборног права у тзв. новим демократијама пост-социјалистичких земаља, у које спада и Република Србија. После изношења разлога који оправдавају целовиту обраду изабране теме, кандидаткиња је прецизирала њене границе и методологију истраживања, постављајући истовремену структуру и композицију рада.

Први део рада, *Изборно право* (стр. 4-19), садржи општа разматрања о изборном праву и изборима у уставној држави. У општим разматрањима ауторка је сагледала настанак и генезу изборног права, елементе „изборне демократије“ који представљају камен темељац уставне демократије и извор легитимности власти, гаранције демократских избора које су садржане у захтеву да се остваре слободни и поштени избори (посебно уставни принципи општег и једнаког права гласа), као и процес интернационализације овог права сагледан кроз међународно-правне изворе. У складу са циљем и претходно постављеним оквиром истраживања, у овом делу рада дата су генерална теоријска разматрања о демократији, узајамној условљености развоја демократије и конституционализације изборног права, као и о демократском конституисању власти кроз изборни процес. Такође, сагледане су функције избора у стварању и очувању уставне демократије, при чему се посебно разматрају претпоставке за одржавање слободних и поштених избора садржане у уставним принципима о једнаком и општем бирачком праву. Интернационализација изборног права приказана је кроз међународне изворе права, који су донети у Уједињеним нацијама и Савету Европе. Ауторка у овом делу рада наговештава, а касније разрађује, потребу истраживања вишедимензионалности изборног права кроз теоријски концепт о политичким правима учествовања, која гарантују појединцу директно учешће у образовању државне воље кроз изборе и која претпостављају поштовање широког спектра људских права у уставној држави.

У другом делу рада, *Заштита изборног права – материјално-правне гаранције* (стр. 19-58), изборно право анализирано је и разложено на саставне делове: активно и пасивно бирачко право, право на упис у бирачки списак, право на обавештеност бирача, право кандидовања и право на заштиту посланичког мандата. Комплексност заштите изборног права у материјалном смислу истражена је кроз нормативни оквир, односно, изворе права у упоредним правним системима који су узети као узор за компарирање. У анализи модела и начина заштите изборног права посматрају се решења која предвиђају државе развијене демократије (Француска, Немачка, Велика Британија), као и неки од европских пост-социјалистичких система (Чешка, Пољска, Мађарска, Русија). Ауторка излаже о активном бирачком праву, као есенцијалном делу изборног права, повезујући уставноправне услове за реализацију општег бирачког права са правним претпоставкама које ограничавају исто право са циљем да се заштити функционисање уставне демократије.

Посебна пажња посвећена је најтежим и, у исто време, најмање видљивим повредама изборног права кроз остваривање уставног принципа о једнаком бирачком праву. Ауторка је оправдано истраживала области у којима су могућности за кршење изборног права велике, а којима се често у литератури посвећује мало пажње јер се сматрају „техничким питањима“. Тако се посебно анализира процес креирања изборних јединица и могућности за повреду уставног принципа о једнаком бирачком праву, реализација права на упис у бирачки списак и могућности за повреду уставног принципа о општем бирачком праву.

У погледу садржине пасивног бирачког права истраживани су услови за стицање посланичке функције и право на несметано уживање мандата, са посебним освртом на институт неизборности који је сагледан са аспекта потребе онемогућавања „утицаја приватног интереса на функционисање јавне власти“. У реализацији пасивног бирачког права сагледане су претпоставке за остваривање права на кандидовање, а то су право предлагања кандидата и процедура кандидовања, заштита кандидата и предлагача, као и улога политичких партија у остваривању права на кандидовање.

У контексту остваривања генералног принципа о слободним и поштеним изборима, ауторка излаже о праву на обавештеност о изборима, које посебно долази до изражаја током изборне кампање, при чему је учињен покушај да се истражи које су информације бирачу потребне, када бирач треба да добије информацију, који су извори информација доступни и каква је улога државе и медија у заштити права на информисање.

Трећи део рада, *Изборно право и мере афирмативне акције* (стр. 58-76), посвећен је актуелним проблемима са којима се сусреће савремена уставна држава. У овом делу истражене су мере афирмативне акције које се предузимају са циљем посебне заштите изборних права жена и припадника националних мањина. Ауторка истиче да традиционалне и генералне уставне гаранције, као што је принцип једнакости грађана и забрана дискриминације, нису довољне за достизање „пуне“ политичке репрезентације. Зато се на међународном плану предузимају посебне активности, о чему ауторка излаже приказом мера афирмативне акције. Са друге стране, савремене уставне државе препознају жене и припаднике националних мањина као посебну категорију бирача која је дуго била дискриминисана и на маргинама политичког живота, те предузимају посебне мере на националном плану у циљу побољшања услова њихове политичке репрезентације.

У овом делу рада излаже се о принципу једнакости полова који се изражава у једнаким условима за стицање бирачког права жена и мушкарада, док заправо, број жена у парламенту даје праву слику њиховог политичког представљања. Изложени су фактори који отежавају остваривање изборног права жена, као што су слаба информисаност жена о њиховим правима, двоструки терет рада који жене подносе, економска зависност, традиција, стереотипи и преовлађујући ставови о учешћу жена у политици. Ауторка анализира расположиве инструменте, примењене у упоредним системима, којима се олакшава и повећава политичка представљеност жена. Прва врста мера предузима се у оквиру закона којима се уређује изборна процедура (тзв. квота изборни систем), а друга врста мера је последица одређеног профила и структуре политичког система (нпр. квоте као унутарпартијско правило).

Разматрајући положај националних мањина у остваривању изборног права, ауторка анализира ова права са аспекта мера које олакшавају политичку партиципацију припадника мањина. У том циљу детаљно су приказани међународни извори права који уређују област права националних мањина, као и стање у савременим уставним државама. Основни проблем састоји се у обезбеђивању делотворног учешћа представницима мањина у управљању државом и утицај на формирање државне воље. Уставне гаранције у погледу индивидуалних права грађана показале су се недовољним, па се зато додатно стварају и подстичу услови који треба да омогуће ефикасно учешће мањина у јавном животу, а да се при томе не нарушавају основна права свих грађана. Значајни резултати могу се постићи применом адекватног изборног система,

водећи рачуна о креирању изборних јединица и о распоређености представника мањина на територији државе. Мада универзалних образаца нема, међународни документи обавезују државе да усвоје мере које би унапредиле учешће националних мањина у регионалним и локалним нивоима власти.

Ауторка закључује да су се уставни системи пост-социјалистичких земаља показали флексибилнијим у процесу имплементације стандарда у области афирмативне акције, него традиционалне демократије које су то препустиле претежно унутарпартијској регулативи.

Процесноправне гаранције изборног права анализиране су у четвртом делу рада под називом *Заштита изборног права – процесно-правне гаранције* (стр. 76-120). У овом делу рада ауторка излаже аспекте повреде изборног права у самом процесу избора кроз изборне спорове, који обухватају различите облике кршења изборног права у појединим фазама изборног процеса. У раду су анализирана посебна својства изборних спорова у односу на друге врсте спорова, као и врсте изборних спорова. Ауторка наглашава да специфичност изборних спорова долази до изражаја у погледу надлежности органа за решавање, у погледу правних лекова, као и у примени специјализованих процесних правила. Специфичност изборних спорова састоји се у томе што се решавање поверава различитим органима, зависно од фазе изборног процеса у којој се ови спорови појављују. Осим тога, њихова специфичност садржана је у ефектима који се постижу улагањем изборне жалбе, која нема за циљ само заштиту једног индивидуалног права грађанина, већ се њоме штити интегритет изборног процеса и свих његових учесника. Решавање изборних спорова сагледано је кроз механизме заштите основних права, који у исто време треба да осигурају функционисање правне државе, и то: право сваког грађанина на заштиту његовог права да бира и да буде биран, право на заштиту свих овлашћених предлагача (укључујући и политичке партије), право на ефективно, непристрасно и независно судство, као и право на независне и непристрасне изборне органе.

У класификацији изборних спорова, ауторка посебно сматрала значајним критеријум временског одређења настанка спора, па је на основу овог критеријума систематизовала спорове у три групе: а) спорови настали у припремној фази избора, б) спорови настали у току гласања и приликом утврђивања резултата гласања, и в) спорови настали након реализације бирачког права, тј. спорови поводом посланичког мандата. У припремној фази избора спорови настају претежно поводом измена и уписа у бирачки списак, као и приликом кандидовања. Неправилности које настају у току гласања и приликом утврђивања резултата гласања најчешће имају за циљ фаворизовање одређеног кандидата, листе или политичке партије. Коначно, неправилности које настају у вези посланичког мандата, сматра ауторка, непосредно се ослањају на бирачко право грађана. Стицање посланичке функције надовезује се на резултате изборне комисије и објављивање изборних резултата и спорове који настају тим поводом ауторка разматра као изборне спорове. У ширем смислу, заштита у току трајања мандата одговара суштини бирачког права, посебно пасивног бирачког права, које би остало голо и неизвршено без наведене правне заштите.

Институционалне гаранције изборног права истражене су кроз овлашћења органа надлежних за решавање различитих врста спорова, и то: органа за спровођење избора, представничког органа (парламента), редовних и уставних судова, са посебним освртом на заштиту изборног права у поступку

пред Европским судом за људска права. Органи за спровођење избора обезбеђују правила „изборне игре“ и то у погледу састављања и одржавања бирачких спискова, информисања грађана, пребројавања гласова и потенцијално контрола у погледу услова кандидовања и изборне кампање. Улога парламента у заштити изборног права сагледана је кроз поступак верификације избора, односно, потврђивања посланичких мандата. Вршећи верификацију избора парламент не одлучује о избору својих чланова с обзиром на сврсисходност, већ с обзиром на законитост. Ауторка анализира верификациони поступак као један ревизиони поступак који се одвија у јавном интересу. Судска заштита изборног права, као заштита свих аспеката овог права, анализирана је кроз решења у упоредном праву. У појединим системима организовани су посебни „изборни судови“, док се у великом броју уставних система ова надлежност додељује управним или редовним судовима. Нарочита пажња посвећена је заштити изборног права у поступку пред уставним судом, који може бити непосредно или посредно укључен у систем заштите изборног права. Уставносудска заштита спроводи се непосредно у случају када је овај орган надлежан да решава изборне спорове, док се она посредно (али не и мање ефективно) спроводи када уставни суд решава по уставним жалбама грађана и у поступку апстрактне нормативне контроле. Институционализација заштите изборног права заокружена је учешћем Европског суда за људска права, који је одлучивао поводом заштите изборног права у државама чланицама Савета Европе. Судска пракса овог органа значајно доприноси уједначавању ставова приликом поступања изборних органа у националним уставним системима.

Заштита изборног права у Републици Србији (стр. 120-166) предмет је петог дела магистарске тезе и она је изложена кроз нормативну анализу изборног права у Србији, која обухвата устав, изборне и друге законе релевантне у области заштите изборног права. Осим нормативног приступа, ауторка је учинила напор да се механизам за заштиту изборног права у домаћем систему стави у однос према политичком окружењу које је пратило парламентарне и председничке изборе у последње две деценије у Србији. У циљу проналажења механизма за успостављање ефективне правне заштите, ауторка је посебан акценат ставила на анализу правних правила у процедури решавања изборних спорова пред домаћим органима. Изборно право у националном законодавству сагледано је, најпре, кроз историјску димензију његовог настанка и развоја у уставној историји Србије, а потом се излажу сви аспекти изборног права (активно и пасивно бирачко право, право на упис у бирачки списак, право кандидовања, право на обавештеност) кроз позитивно-правна решења у Републици. Критички су сагледане мере афирмативне акције које је држава предузимала у погледу постизања боље политичке заступљености жена и представника националних мањина. У погледу институционалних гаранција изборног права у Републици Србији анализирана је улога изборних органа, посебно Републичке изборне комисије, затим улога Народне скупштине, судских органа и Уставног суда. Разматрајући заштиту изборног права у поступку пред судом, ауторка је отворила питање о врсти спора о коме суд одлучује, односно, да ли је реч о спору о законитости решења изборних комисија или је реч о спору пуне јурисдикције. Остајући доследна концепту истраживања, ауторка је посебно истражила питање заштите посланичког мандата, за које сматра да спада у ширу област изборног права грађана (његова пасивна димензија), што имплицира и механизам његове заштите. Улога

уставног суда сагледана је кроз системско повезивање уставне одредбе којом се гарантује изборно право грађана и одредбе о слободном посланичком мандату.

Завршни део магистарске тезе чине *Закључна разматрања* (стр. 166-168). У овом делу рада ауторка је сажето изложила своје ставове о кључним областима заштите изборног права, које су биле предмет истраживања у раду. У закључцима су истакнути ставови о потреби унапређења механизма заштите са циљем достизања пуне легитимности представничких органа власти. Упоредном анализом уставних система ауторка закључује да су разлике у правним решењима, нарочито у погледу права кандидовања, производ специфичности у области организовања партија и партијског система. Док у традиционалним грађанским демократијама са стабилним партијским системом и изграђаном „унутрашњом“ демократијом постоји ефикасан механизам заштите, у земљама пост-социјализма ефикасност није постигнута у пуној мери због честих промена изборног законодавства, што омогућава да неки други (на пример, партијски) механизми буду недопустиво јаки у односу на правно уређене инструменте заштите. Ауторка долази до закључка да су у Србији кључни недостаци садржани у непрецизности правила у систему уставноправне заштите по којима поступају надлежни органи, затим у недостатку јавности у решавању изборних спорова, у постојању сувише кратких рокова за поступање по правним лековима, уз непоштовање принципа *audiatur et altera pars*, као и да минорне повреде изборног поступка могу аутоматски водити поништавању избора.

(II) У раду "Усклађеност домаћег права са стандардима Европског суда за људска права (право на слободне изборе", објављеном у часопису *Правни живот*, часопис за правну теорију и праксу, Удружење правника Србије, бр. 14, Београд, 2008, том VI, стр. 863-878, разматрана је сагласност домаћег права са стандардима Европског суда за људска права у односу на члан 3 Протокола бр. 1 Европске конвенције (право на слободне изборе). Од тренутка њене ратификације, Европска конвенција је један од најзначајнијих међународних докумената и правних извора у области људских права у нашем правном систему. С обзиром на обавезу држава уговорница да одржавају слободне изборе, као и да гарантују бирачко право и право кандидовања својим грађанима, у раду је анализирана сагласност националног законодавства са Европском конвенцијом. Општи оквир за анализу представљао је Устав Републике Србије и Закон о избору народних посланика. У закључним разматрањима констатовано је да нормативни оквир изборног права у Србији обезбеђује поштовање општег и једнаког права гласа, тајно, лично и непосредно гласање, на шта обавезује члан 3 Протокола број 1 Европске конвенције, али да он садржи извесне недостатке у погледу заштите оствареног изборног права (псланичког мандата), у чему се одступа у односу на европске стандарде.

4. МИШЉЕЊЕ О НАСТАВНОМ И ПЕДАГОШКОМ РАДУ

У досадашњем раду на Правном факултету као асистент-приправник, изводећи вежбе, консултације и колоквијуме на предметима Уставно право и Људска права, мр Маја Настић стекла је значајно наставно-педагошко искуство. У раду са студентима испољила је способност да помогне у разумевању и савлађивању наставне материје, као и спремност да изађе у сусрет њиховим оправданим захтевима и потребама. Због свог коректног и отвореног односа стекла је углед и поверење међу студентима.

5. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР И ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР КАНДИДАТА

Ценећи испуњеност услова за избор сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област, при чему се поред општих услова имају у виду услови предвиђени одредбама члана 72 Закона о високом образовању и члана 109 Статута Правног факултета Универзитета у Нишу, Комисија је мишљења да мр Маја Настић испуњава услове за избор у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област.

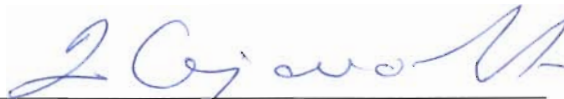
На основу свега наведеног, Комисија за писање извештаја чини следећи

ПРЕДЛОГ

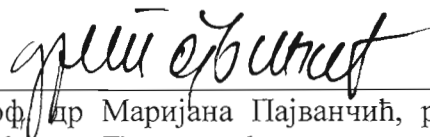
Комисија за писање извештаја за избор једног сарадника у звање асистент за ужу Јавно-правну научну област има задовољство да Већу у одговарајућем саставу Правног факултета Универзитета у Нишу предложи да мр Мају Настић, асистента-приправника на Правном факултету у Нишу, изабере у звање асистента за ужу Јавно-правну научну област на Правном факултету у Нишу.

У Нишу, 30.12.2008. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ,

1. Проф. др Драган Стојановић, редовни професор Правног факултета у Нишу

2. Проф. др Маријана Пајванчић, редовни професор Правног факултета у Новом Саду

3. Проф. др Ирена Пејић, ванредни професор Правног факултета у Нишу